

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF NEW JERSEY

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΩ ΑΓΙΩ ΠΑΣΧΑ 2014

Πρός τόν εὐλαβέστατον Ἱερόν Κληρόν,
Τούς Προέδρους καί τά Μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων,
Τάς Προέδρους καί τά Μέλη τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων,
Ἐντιμότατα Μέλη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου,
Τούς διδάσκοντας καί διδασκομένους τῶν Κατηχητικῶν καί τῶν Ἑλληνικῶν
Ἀπογευματινῶν Σχολείων, Τάς Ὁργανώσεις τῆς Νεολαίας καί ἅπαν τό
χριστεπώνυμον πλήρωμα τῶν Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἱερσέης

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Χαρᾶς τά πάντα πεπλήρωται τῆς Ἀναστάσεως τήν
πεῖραν εἰλιφότα» (Ἀναστάσιμος Ὑμνος)

Ὅταν ξημέρωνε ἡ Κυριακή τῆς Ἀναστάσεως, οἱ μαθηταί τοῦ Ἰησοῦ εἶχαν κυριευθεῖ ἀπό φόβον καί λύπην γιά ὅτι εἶχε συμβεῖ ὅλες ἐκεῖνες τίς ἡμέρες τοῦ θείου Πάθους. Μόνον οἱ ἐχθροί τοῦ Χριστοῦ ἔχαιρον, διότι πίστευαν ὅτι ἡ Σταύρωσις καί Ταφή εἶχαν κλείσει γιά πάντα τήν ὑπόθεσιν γιά ἐκεῖνον πού ἀπέθανεν ἐπί τοῦ Σταυροῦ.

Ὅμως αὐτή ἡ χαρά τῶν ἐχθρῶν τοῦ Κυρίου δέν ἐκράτησε πολύν χρόνον, ἔσβησε τήν στιγμήν πού οἱ φρουροί τοῦ κενοῦ Τάφου ἦλθον «εἰς τήν πόλιν καί ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεύσι ἅπαντα τά γενόμενα.» (Ματθ. 28:11) Ἀντιθέτως ἡ χαρά τῶν πιστῶν Χριστιανῶν, ἡ ὁποία ἐπήγασε ἀπό τό κενόν μνημεῖον, ἦτο χαρά πραγματική, σταθερή καί μόνιμος. Κανείς δέν ἦτο δυνατόν νά ἀφαιρέση αὐτήν τήν χαράν, διότι τό εἶχε διαβεβαιώσει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ὅταν προεῖπε: «Τήν χαράν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν» (Ἰωάν 16:22)

Τήν χαράν πού χαρίζει ὁ Ἀναστάς Κύριος κανείς φόβος, καμία ἀπειλή, καμία ἀπογοήτευσις, καμία φυλακή (Πράξ. 5:10) καί κανένας λιθοβολισμός, ὅπως αὐτός τοῦ Στεφάνου (Πράξ. 5:40), δέν μποροῦν νά ἀφαιρέσουν ἀπό τούς εὐσεβεῖς Χριστιανούς. Αὐτήν τήν χαράν αἰσθανόταν ὁ Απόστολος Παῦλος καί ἐνῶ βρισκόταν μέσα στήν φυλακή ἔγραφε πρὸς τούς Φιληππησίους: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, **πάλιν ἐρῶ χαίρετε**» (Φιλιπ. 4:4)

Αυτήν τήν ἀναστάσιμη χαρά, τήν ἀληθινή πνευματική χαρά αισθανόμεθα καί ἡμεῖς, ἀσχέτως τῆς παρούσης ὑλιστικῆς καταστάσεως τοῦ κόσμου, καί τά ἐξ αὐτῆς θλιβερά ἀποτελέσματα, δηλ. τῆς κρίσεως καί τῆς ἀνασφάλειας. Αὐτήν τήν χαράν αισθανόμεθα ὅσοι πιστοί ἔχομε θεμελιώσει τήν ζωὴν μας ἐπάνω στόν βράχο τῆς πίστεως στόν αἰώνιο Θριαμβευτή, στόν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Κύριον, καί ἔχομε διαρκῆ καί ζωντανή ἐπικοινωνία μαζί Του μέσω τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διότι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καί ἂν διάφορα γεγονότα ἔρχονται ἐναντίον μας καί μᾶς προξενοῦν λύπην, τελικῶς «εἰς χαράν γενήσεται» (Ἰωάν 16:20).

Ὅσοι βιώνουμε πραγματικά τό Ἅγιον Πάσχα, ἐορτάζοντες τήν Ἀνάστασιν, αισθανόμεθα ὅτι ὁ Χριστός ζῆ ἀνάμεσά μας καί μᾶς χαρίζει εἰρήνην καί γαλήνην μέ τήν θεῖαν διδασκαλίαν Του, προσφέροντάς μας τό Πανάγιον Σῶμα καί Αἷμα Του, ὡς ἀνδίδοτον τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου, διότι «Σταυρόν ὑπομείνας, θανάτω θάνατον ὤλεσεν.»

Ὅσο καί ἂν μᾶς ἔχει ἀπογοητεύσει ὁ κόσμος ἐμεῖς δέν χάνομε τήν χαρά μας γιατί ἔχομεν ἐντός ἡμῶν τόν Ἀναστάντα Κύριον καί φωτιζόμεθα ἀπό τό ἀνέσπερον Φῶς πού ἐξέλαμψε ἐκ τοῦ Παναγίου Τάφου καί πάντες ἀπολαμβάνομε «τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως» ὅπως ἀκοῦμε σήμερον νά μᾶς κατηγῆ ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, ὁ καί προστάτης τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως.

Μέ τίς ἀναστάσιμες αὐτές σκέψεις, εὐλογῶ ὡς Ποιμενάρχης ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν καί ἀπευθύνω τόν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, εὐχόμενος «Ὡσπερ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διά τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καί ἡμεῖς ἐκ καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.» (Ρωμ. 6:4) καί διατελῶ.

Μετά πολλῆς πατρικῆς ἀγάπης καί ἀναστασίμων εὐχῶν

Διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Νέας Ἱερσῆς ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ